

MÁLGAGN HJÁ
SOSIALISTISKUM
UNGMANNAFELAGI

Kynsmismunur —

Vína og kenningapolitikkur —
Tjóðveldispolitikkur í dag —

Um ein tosar við manninn ella kvinnuna á gøtuni um hesa samgongu, so er tað næstan bert javnaðarflokkurin ella Atli Dam, ið verður umrøddur.

Hetta er heldur ikki so logið, tí umboðini hjá hinum flokkunum eru heldur tannleys.

Men í einum hevur tjóðveldisflokkurin dominerað — stuðlaður av Lassa og fyrrverandi tjóðveldismanninum, Niels Paula — og tað er starvssetanum. Hesar hava verið ikki sørt vína- og kenningakendar.

Síðsta bragðið hjá tjóðveldisflokkinum á hesum øki er setanin av leiðaranum av miðstöðini fyri undirvísingaramboð. Her hevur hann verið so grovur, at fleiri tjóðveldisfólk hava fingið so beiskan smakk í munnin, at tey hava følt seg noydd at tala at.

Ein týðilig broyting av tjóðveldisflokksins politikki er farin fram síðan maktstríð innanflokks, um hvør ið skuldi hava leiðsluna, byrjaði. Hollir stuðlar hjá flokkinum hava skýrt politikarar flokksins »breyðpolitikarar«, og einasti politikkur flokkurin í dag førir, er vína- og kenningapolitikkur.

Bæði umboð teirra í landsstýrinum hava bert seinkað arbeiðinum hjá hesi samgonguni, tí tey alt ov ofta ikki eru for fyrri at taka stóðu í teimum ymisku málunum.

Men tá starvssetanir hava verið fyrri, sum hesa ferð, tá iðvást tey ikki, men atkvøddu fyrri manninum hjá Signari Hansen, ið sum formaður í skularáðnum og formaður í tingmanning flokksins hevur havt avgerandi orðið í hesum máli. Fýra atkvøddur fyrri manninum hjá Signari, meðan 2 javnaðaratkvøddur vóru fyrri kvinnuni, ið vegna útbúgving og royndir hevði verið tann rætta.

Tað er hugstoytt, at strembanin hjá Signari Hansen eftir stjórarstarvinum við Fuglafjarðar skúla, skal fáa ein so stóran flokk sum tjóðveldisflokkinn, at arbeiða á einum so lágum støði.

Eyðólv Dimon

SU-arar á altjóða legu:

Setanin av leguni

Tað fyrsta móti hjá okkum við leguna var orkymlandi, og gjørdi tað okkum spent eftir at fáa at vita um alt for at fara líka tilvildarlaga fram, sum tá vit seint á kvøldi, komu til leguna.

Stevnan var sett í einum stórum konsertsali, sum lá í sama býarparti sum sjálv legan. Á leiðini til konserthöllina, sóu vit hvussu stórt og saman sett hetta liðið av ungsosialistum var, sum var komið úr øllum heiminum, so at vit kundu hittast og koma at kenna hvønnannan.

Konserthöllin, har stevnan var sett, lá einsamøll á einum opnum torgi, sum umframt konserthöllina bert hýsir tjúkkum pálmum og øðrum vøkstri.

Eina góða løtu aftaná at vit vóru komin til konsert-höllina sessaðust vit á áskoðaraplássunum í tí høllini, har IUSY stevnan '87 fór at vera sett um eina løtu.

Fyrsti roðarin var borgarstjórin í Valencia, sum beyð okkum at vera vælkommin til býin. Aðrir roðarar vóru forsetin í IUSY, skrivarin í IUSY og Ungdóms- og mentamálaráðharrin í Spania.

Roðurnar snúðu seg um felagsskapin IUSY, sosialismu, fakfeløg, arbeiðaraflokkar og teir

trupulleikar arbeiðaraflokkarnir skulu loysa í viðurskiftunum við veljararnar.

Fyri at lýsa hvussu neyðugt tað er við solidariteti, var sagt at solidaritetur er júst eitt av eyðkennunum við arbeiðararørluni og sosialismuni. Samanhaldið millum sosialistar kom til sjóndar fyrri 50 árum síðani, í spanska borgarakrignum. Tá hendi tað at herurin gjørdi uppreistur móti demokratisk valdi stjórnini, sum var skipað av sosialistum og framburs-hugaðum borgarligum politikarum.

Sosialistar komu tá frá nogvum londum at ber-

ast saman við sponsku stjórnini og spanska fólkinum, í eini roynd at bjarga demokratium og framstígnum, spaniolar høvdu vunnið.

Borgarstjórin í Valencia segði hvussu takksamir spaniolar eru fyri ta hjálp og tann solidaritet systir-felagsskapirnir sýndu teimum fyrri 50 árum síðani.

Vit mugu á sama hátt sýna solidaritet við teimum, sum í dag eru kúgað ella høtt av ódemokratiskum mætum eins og í Spaniu fyrri 50 árum síðani. Fólkíð í El Salvador, Nicaragua, Chile og øðrum londum hava brúkt fyrri øllum stuðli tey kunnu

fáa. Teirra framstig eru okkara framstig, einhvæl og vit tapa um tey tapa.

Ráðharrin fyrri ungdóm og mentan tosaði í síni røðu um ungfólk. Ungfólk fáa ov litlan ans. Sum forbrúkarar eru tey góð at hava. Framleiðararnir leggja óivað ráð um hvat teir skulu royna at selja ungfólki næstu ferð, og hvussu teir skulu fáa ungfólk at keypa so nógv sum gjørligt. Alt ov litið verður hugsað um hvat er gagnligt fyrri ungfólk.

Roðararnir søgdu hvat teir hildu um trupulleikarnar arbeiðaraflokkarnir hava havt tey seinastu árin. Arbeiðaraflokkarnir eru í eini kreppu. Arbeiðaraflokkarnir hava av ymsum grundum gjørt ov nógvar neyðloysnir og ilt er at siggja nakra kós í politikkinum sum hevur verið førður.

Loysnin á trupulleikunum er at fara aftureftir fyrri at finna tráin. Neyðugt er á einhvønn hátt at vinna identitetin aftur, eitt nú við at leggja dent á tær hugsjónir vit altið hava havt sum fólkaraði, frælsi og vælferðarsamfelagið.

Tá roðararnir høvdu sagt sitt, var setanin endað við at øll setanu Internationala, hvør á sínum móðurmáli. Síðani reistu vit okkum og spáaðu út í sólina aftur.

Clæminst

